KARİKATÜR

Mektepte iken resim hocamız, "Resim hayatta insana her zaman lâzımdır„ derdi de inanmazdım!

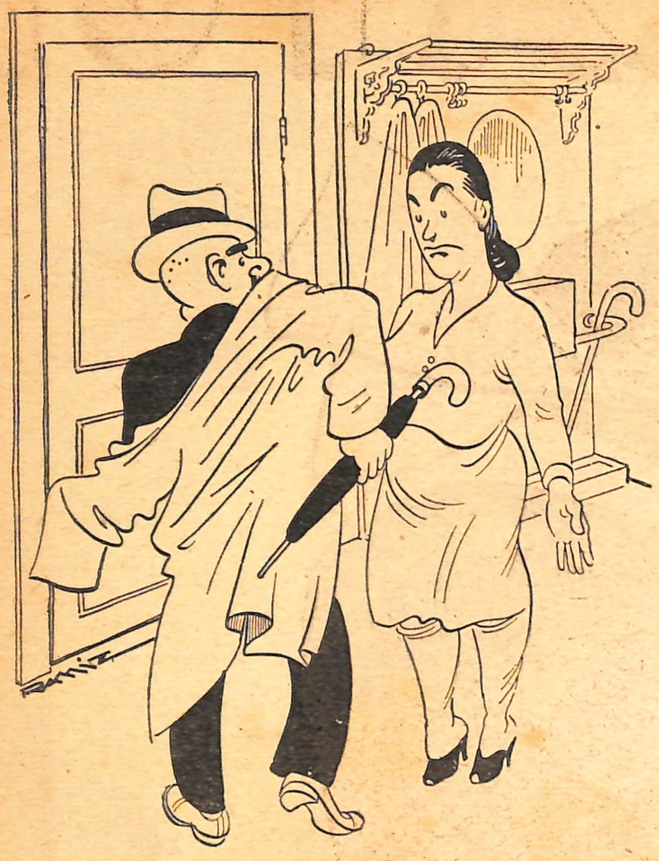

— Hanım, bir kaç gün beni beklemeyin.
— Yine teftişe mi çıkıyorsun?
— Evet, mangal kömürü aramağa gidiyorum!

bu, rakı içen iki arkadaş ceri, cesur, kurt gibi becerikli insanlar tipindedir.

Geçen gün Kadıköy çarşısından geçerlerken bakkal dükkânının vitrininde gördüğü bir Klüp şişesini gösteren Ticaret Odası umumî kâtibi Ali Mahmut Pekin, dostu Müfit Necdet Denize sordu:

— Yahu, bu rakı oldukça pahalıdır. Acaba bunları kimler içer?

Müfit Necdet güldü ve cevap verdi:

— Ayol bu kadar pahalı rakıyı kim içebilir; etiketteki yeni zenginlerin tasvirlerinden de mi anlamadın?

DİŞİNE GÖRE HEDİYE:

Merhum Ahmet Mithatin ihtifali için Nurettin Artam İstanbula geliyordu. Aziz dostu Nüzhet Baba ile vedalaşırken sordu:

— İstanbuldan sana ne getireyim?

Nüzhet Baba, Ahmet Mithat merhumun bir romanını telmih edererek:

— Bir tane "Henüz on yedi yaşında,,.

Dedi. Artam söz altında kalır mı? Hemen yapıştırdı:

— Artık onu senin ne gözün seçer, ne dişin keser. Peynir şekerine nasılsın Baba, peynir şekerine?..

UNA, YAĞA, ŞEKERE YAZIK:

İki avukat adliye dairesinden çıkmışlar kol kola Köprüye doğru gidiyorlardı. Ramiz dedi ki:

— Yahu, şu dükkânlara bak, âdeta gökten baklava, börek yağmış, o kadar çok.

İrfan Emin atıldı ve bağırdı:

— Aman sus, onlar yağmadı, yerden bitti. Ve iyi ki yağmadı; çünkü çoğu o kadar fena yapılmış ki yağsalardı kafamızı kırarlardı...

NE KOYACAKLAR?

Sabahleyin Kadıköy vapurundan çıktılar, Köprüyü geçip Eminönünden yürüdüler, Nimet abla gişesinin sırasındaki manifaturacıların önünden geçerken Telefon başmüdürü Niyazi, Kâzım eczahanesi sahibi Ziya Dilemreye sordu:

— Kardeşim bu ne hal, her dükkân kadın çantasile dolu. Hadi alanlar var ki bunları da satıyorlar. Fakat acaba kadınlar bunlara ne koyar?

— Devamı 11 inci sayfada —

ANKARA MEKTUBU

ZEMHERİ ZÜRAFALARI:

Dünya değiştikçe mallar da entipüften olmağa başladı. Nerede o cânım lüvi çuhaları, nerede o sağlam trikolar, nerede o iğne batmaz kaşmertikozlar?.

Eski, dağlar gibi delikanlılar bile meydanda kalmadı Şimdikilere bakıyorum; cılız, nâtüvan şeyler. Dünyaya göre insan, o insanlara göre eşya ve kumaş, her devir lâyıkını buluyor.

Hereke kumaşından bir elbise, şayaktan bir potur, hattâ el tezgâhı dokumalarından kızıl bir dizlik insanın yarı ömrüne sürerdi vallahi... Hele içi kıvırcık koyun kürkü kaplı gocuklar vardı ya, onlar, alimallah torunlara bile kalırdı...

Şimdikilerin elbiseleri de çerden çöpten... Ama ne oluyor? Böyleleri lodosta bile avcı zagarı gibi titreşip duruyor...

Hele şu sözüm yabana açık renk empermeabller var ya, onlar büsbütün berbat. Zöğürtlüğün adını şıklık, yufka giyinmenin adını da sporculuk koymuşlar.

Bir de bunların beyaza yakın renklileri var ki giyenleri sokakta gördükçe, ekserisi de şapkasız olduğu için, çarşıya alçı almağa çıkmış dişçi kalfası zannediyorum.

Hele hele bunların öyle kalbur gibilerini giyenlere Allah acısın; şöyle bakınca Amerikan bezi bunlar yanında Bulgar şayağı gibi kalın kalır.

Meşhur hikâyedir: Bir çingene karı koca sahilde balık avlarlarken birdenbire kış kıyamet kopmuş da başlarına ağı çekip büzülmüşler. Biraz sonra koca olacak herif parmağını ağın bir deliğinden çıkarıp hemen yine içeri çekmiş ve söylenmiş:

— Aman karı öyle soğuk çıkmış ki Allah dışarıda kalanlara acısın.

Fakir fukaradan olup bunları yokluktan giymeğe mecbur olanlara sözüm yok. Fakat şıklıktan, züppelikten dolayı giyenlere de, Allah acısın diyelim...

YOKSA KİMİN HARCIDIR?

Klüp rakısı şişelerinin üzerinde iki insan resmi vardır ki

— Neden kocana daima arslanım diyorsun?
— Ben arslanım dedikçe ikide bir, kuyruğunu yoklar gibi para çantasını çıkarıyor da!...

No. 471 CİLT: 19 SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 4 OCAK 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

MACARLAR RUSLARLA MÜTAREKE İÇİN KUR YAPIYORLARMIŞ..

Macar kemancı — Darıldım mı cicim bana, hiç bak mıyorsun bu yana..
Darıldınsa barışalım, kumru gibi koklaşalım!..

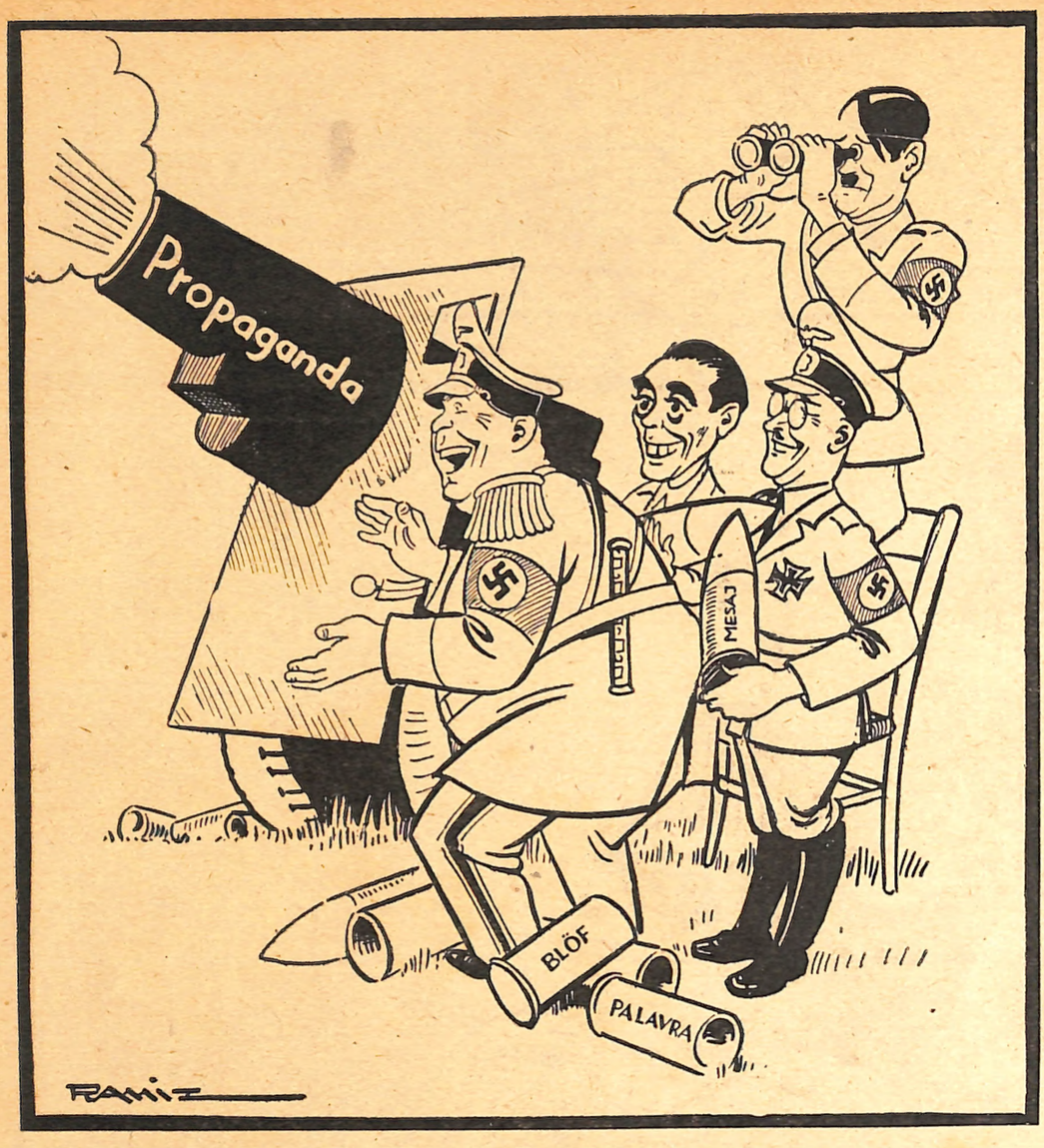

ALMAN BÜYÜKLERİ İŞ BAŞINDA :

Atıcılar — Düşmanlarımız, malzememizin kalmadığını söylüyorlar amma, biz hâlâ atıyoruz!..

HAFTADAN HAFTAYA

Cinci Hoca ile konuşma

Yılbaşı gecesi çoluk çocuk masa etrafına toplandık ve kahve fincanile ruhları davet ettik. 1945 yılında dünyamızda neler olacağına dair sorduğumuz suallerin cevabını aynen aşağıya kaydediyorum.

Ben — Ey ruhlar âlemi! Bu sene içinde gelip geçecek vakalar hakkında bize malûmat vermek üzere kulağı delik, gözü açık bir ruh istiyoruz.

Çok geçmeden fincan parmaklarımızın ucunda hareket etmeğe başladı.

Ben — Ey ruh geldin mi?

Cevap — Kör müsün? Gelmesem fincan fıldır fıldır dönmeğe başlar mıydı?

Ben — Pek nezaketli bir ruha benziyorsunuz. Kimsiniz?

Cevap — Adımı ne yapacaksın? Tut ki Mehmet Sarı çizmeli. Üç akşam evvel de geldimdi ya...

Ben — Yine mi sen? Koca ruhlar âlemi senden başka gönderilecek ruh bulamıyor mu?

Senden büyük ikramiyenin numarasını sordum. 88888 diye beni atlattın. İki gün İstanbul kazan, ben kepçe her tarafı dolaştım; numarayı buldum. Fakat bilete amorti bile çıkmadı. Üstelik hoyratlık ederek evimdeki iki son fincandan birini de kırdın. Sen git de bir başkasını göndersinler.

Biraz sonra fincanın hareketi yeni bir ruhun geldiğini haber veriyordu.

Sordum:

— Kimsiniz?

Cevap verdi:

— Meşhur Cinci Hoca.

— Vay hocam hoş geldin; safalar getirdin. Zahmetine teşekkür ederim. Fakat bilmem ki sorduğum suallere cevap verebilecek misin?

— Neden bu şüphe?

— Çünkü sen ne kadar olsa eski adamsın. Yeni dünya politikasını, yeni politika usulünü bilmezsin. Ne bileyim sana meselâ Hitleri soracak olsam...

Fincan durduğu yerde zil gibi şıkırdıyarak sözümü kesti:

— Hitler mi? Nasıl tanımam evlât? Ben yakın zamanlara kadar onun müşaviri idim. Hani ara sıra odalara kapanıp konuştuğu ruh yok mu? İşte o bendim.

— Peki hocam neden bu adama olmıyacak nasihatler vererek çileden çıkardın; dünyanın başına belâ ettin?

— Vallahi ben ona fena bir nasihat vermedim. Her gece: "Otur oturduğun yerde. Dünyayı sana saray lokması gibi yuttururlar mı? yağma mı var?,, derdim.. Fakat almancam arapçam derecesinde kuvvetli olmadığı için sözlerimi ters anladı. Hattâ bir aralık Evliya Çelebi de bana yardım etti: "Sen dünyayı haritadan biliyorsun. Ben karış karış gezdim; dolaştım. Neuzü billâh Moskof elinde bir kar yağar; üç minare boyu.,, dedi. Fakat lâf anlıyan kim? Üstelik Göbels mi diyorlar nedir kara kuru bir şeytan var. Adamcağızı çılgına çevirdi.

— Aferin hocam. Sen dünyayı hakikaten iyi biliyorsun. Söyle bakalım; Hitler şimdi ne halde?

— Nasıl istersen öyle, yani berbat. Geçen senedenberi sinirleri son derece bozuk. Hele İngilizlerle Amerikalılar karaya çıkınca büsbütün çıldırdı. O sırada İtalyadaki ahbabı misafir gelmişti. Adamcağızın hasta ve yol yorgunu olduğuna bakmıyarak boğazına saldırdı: "Lokma göz herif! bunlara hep sen sebepsin. Ufacık bir Yunanlı ile başa çıkamadın; hangi işe el attınsa yüzüne gözüne bulaştırdın. Ben seni çiy çiy yemeyim de kimi yeyeyim.,, diye adamcağıza temiz bir dayak attı. O gece: "Şevketlim; sen hastasın. Bu dünyanın havası sana yaramıyor. Gel seni bizim ruhlar âleminde tebdilhavaya göndereyim.,, yollu nasihatler verdim. Evvelâ razı olmuşken yarı yoldan döndü. Şimdi artık çoluk çocuk maskarası gibi bir şey oldu. Kâh yatıyor, kâh kalkıp bağırmağa, ağlamağa başlıyor. Arkadaşları: "Sen rahatsız olma. Köşende otur. Eğer işi bize bırakırsan çoluğu çocuğu toparlar; bir hamle yaparız. Yılbaşı gecesini inşallah Pariste geçirirsin.,, dediler.

— Bize lâzım olan Hitlerin ne olduğu değil ne olacağıdır?

— Onu Azrailin defterine bakmadan söyliyemem. Aksi gibi o da bugünlerde çok meşgul. Başını kaşıyacak vakti yok. Son günlerde yanına binlerce muavin aldığı halde yine işine yetişemiyor.

— Katî bir şey söylemiyorsun hocam. Bu sene içinde muharebe bitecek mi?

— Bu gidişle korkmağa başladım. Arnavudun teravi namazı gibi iş inada bindi. Almanlar tek köyleri, tek adam-

ları kalıncaya kadar pes diyeceğe benzemiyorlar. Ötekiler de Alman meselesini kökünden halledeceği için bundan pek müteessir görünmüyorlar. Ah azizim, "alışmış kudurmuştan beterdir,, derler.

— Almanlar için mi söylüyorsun?

— Herkes için. Meselâ şu Yunanlılara bak. Almanlar Yunanlıları çoluk çocuklarile, ihtiyarlarile ekin tarlası gibi biçtiler. Akla gelirdi ki onlar çekilip gittikten sonra dostlarımızdan sağ kalanlar hamamdan çıkmışa benziyecekler; bir kapının hızla kapanmasına bile tahammül edemiyerek bir eyyam kafalarını dinliyecekler. Fakat ne gezer? Pırasa gibi birbirlerini doğruyorlar. Korkarım ki yarın Macarlar da öyle yapacaklar.

— Ne diyelim Allah ıslah etsin. Dünya ahvali hakkında yürek serinletici bir şeyler söyliyemedin. Bari piyasa ahvalinden bahset. Zeytinyağı işini nasıl görüyorsun?

— Ucuzlayacak; daha da ucuzlayacak. Fakat bulmak güç olacak. Ne yapalım börek, tatlı yeyiverirsiniz.

— İyi ama o da pahalı.

— Eh siz de kazancınızı ona göre ayarlarsınız. Beş kuruşluk börek yirmiye mi çıktı? Sen de meselâ hamalsan on kuruşa taşıdığın yükü seksene taşırsın olur biter.

— Güzel söylüyorsun ama ben maalesef hamal değilim. Gazete yazıcısıyım.

— O halde çekeceksin. Koskoca adam koca İstanbulda yapılacak başka iş bulamadın mı?

— Bana 1945 yılı için verilecek bir nasihatin yok mu?

— Nasihatim yok ama istersen dua ederim: Allah evini yangından korusun. Ucuz yalnız ev kirası kaldı. Kış kıyamette sokakta kalırsan halin haraptır. Bir ikinci duam da Allah Terkos suyunu kesmesindir. Çünkü onun yokluğu zeytinyağı yokluğuna benzemez.

— Hocam yılbaşı gecesi için bana iyi bir şeyler söylemedin; sonra nasihat de vermedin.

— Madem ki nasihatte ısrar ediyorsun. Vereyim: "Etrafına bak ve haline şükret.,,

Karikatür

YANLIŞLIK

Eve saygısız misafirlerden biri gelmişti. Bayan, herifin kalkıp gitmesini gözlediği halde adam çan çan edip duruyordu. Bir aralık ev sahibine:

— Verdiğiniz sigara pek nefis bayan!.

Dedi. Bayan da soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Evet, kutuyu yanlış almışım!.

— Şu ikincikânunun ismine (Ocak) koymuşlar, beğendin mi?
— İyi amma, (Kömürlük) koysalardı daha iyi idi. Belki kömür de bulurduk!

ZAHMET OLACAK!

Gazete sahibi iyi bir musahhih arıyordu. Bir zamandır arka arkaya dört kişi değiştirmişti. Aksi gibi bunların hepsi de akşamcı çıkmıştı. Gazetenin tashih işi başlamadan bir iki tek atmıya başlıyorlar, sabaha kadar kör kütük sarhoş olup sızıyorlardı. Bu yüzden ertesi gün gazete sayısız tertip hatalarile dolu olarak çıkıyordu.

Onun için geç vakit yazı odasına giren zata:

— Gazetemizin musahhihliğine talipmişsiniz, öyle mi?. diye sordu.

— Evet efendim!.

— Rakı içer misiniz?

Adam memnuniyetle güldü:

— Teşekkür ederim efendim. Zahmet olacak!

ACELE!

Doktor Hafız Cemal Lokmanhekim otomobilile gidiyordu. Yolda Operatör Kâzım İsmail Gürkana rastladı. Lokmanhekim seslendi:

— Buyurun, otomobille gidelim!

Kâzım İsmail özür diledi:

— Teşekkür ederim üstad!. Acele işim var...

Ve yürüdü, Lokmanhekimin tarihî otomobilini geçip gitti.

ÖĞRETMEMİŞLER

Bay, sofrada yüzünü ekşitti:

— Bu ne biçim yemek yahu?

— Fena mı? Yemek kitabında okudum da yaptım!

— Sana kaç defa şu kitapları bırak da anandan gördüğün yemekleri pişir diye rica etmedim mi?

— Evet ama annem bu yemeğin nasıl pişirileceğini bana öğretmedi!

— Bana da annem bu yemeğin nasıl yutulacağını öğretmedi yavrum!.

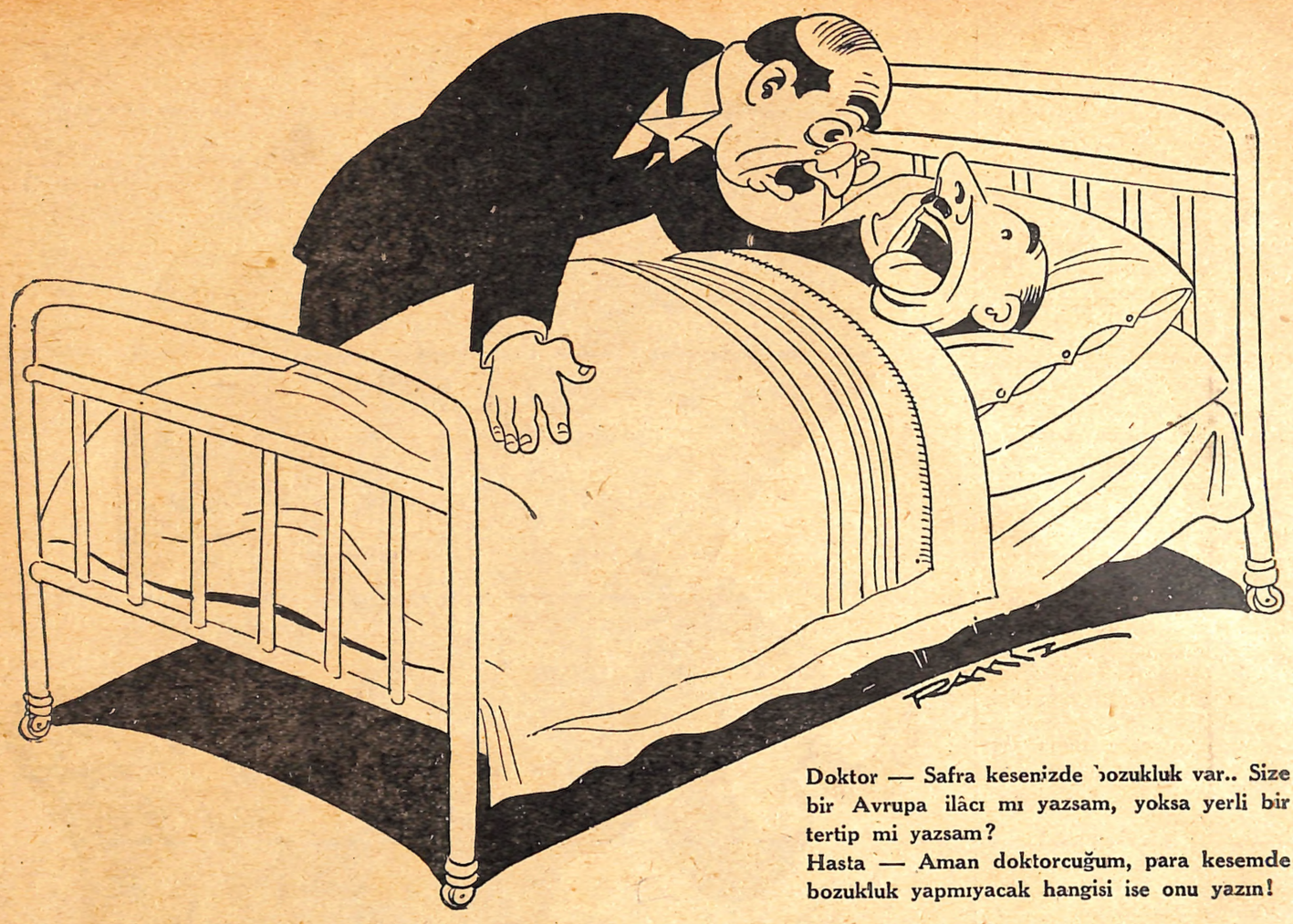

Doktor — Safra kesenizde bozukluk var.. Size bir Avrupa ilâcı mı yazsam, yoksa yerli bir tertip mi yazsam?
Hasta — Aman doktorcuğum, para kesemde bozukluk yapmıyacak hangisi ise onu yazın!

Kimse DUYMASIN

ŞÜPHE Mİ EDİYORSUN?

Sinemadan dönüşte eve otomobille gelmişti. Kapının önünde indi. Bir de taksimetreye bakınca ne görsün? Yirmi sekiz lira!.

— Arkadaş senin saat bozuk galiba!.

Şoför, malın gözü bir şeydi. Bilmemezlikten gelerek yerinden kalktı, saate baktı:

— Durmuştur.. Bir iki yumruk vurursam düzelir.

— Kaç kuruş vereceğimi nereden anlıyacağız?

— Saat gösterir!

Saat yumruklanmağa başlandı. Müşteri neşe ile bakıyordu. Rakamlar hoplaya zıplaya küçülüyorlardı. On beş liraya inince durdular. Artık yumruk filân da kâr etmez olmuştu. Şoför söylendı:

— Artık küçülmüyor!

Beriki gülümsedi:

— Şimdi bir polis gelirse küçülür!.

Şoför saati bırakıp çatındı:

— Ne o bayım, alay mı ediyorsun?.

Müşteri de soğuk kanlılıkla cevap verdi:

— Şüphe mi ediyorsun?!

Profesör

ÇAMDEVİREN

ZİYADE!

Etrafına dikkat et işlerinden ziyade,
Böylece yükselirsin pederinden ziyade!

Bu cihan bir ziyafet sofrasıdır, şu var ki,
Yemeklerin biberi şekerinden ziyade:

Sen hemen kendine çek şekerli tarafını,
Varsın eloğlu tatsın biberinden ziyade:

Ona akıllı insan derler ki, her hususta
Yapar şöhretle servet, eserinden ziyade!

Ona açıkgöz diye bakarlar ki, uğraşır
Âlemin merkebile esterinden ziyade.

Âşık adam odur ki, evlenmeyi kurarken,
Çeyizini hesaplar dilberinden ziyade!

Faziletli adam da ona derler ki, halkı
Tıraşa kıymet verir berberinden ziyade!

Dört başı mamur adam kimdir derlerse; harbin
Hazarından çöplenir seferinden ziyade!

Çamdeviren, cihanda külâh kapmak istiyen
Etrafı kollamalı işlerinden ziyade...

Çamdeviren

PİLÂV

Bir yerde Galatasaraylıların meşhur pilâvlı toplantılarından bahsediliyordu. Genç bir bayan, söze karışmadan sigarasını tellendiren yaşlıca bir baya döndü:

— Siz hiç konuşmuyorsunuz?!.

— Sizi dinliyorum efendim.

— Hangi kulüptensiniz?.. Galatasaraylı mı,yoksa Fenerli mi?

Adam zarafetle cevap verdi:

— Vakıa pilâvdan pek hoşlanmam ama Galatasaraylıyım!

★

ACABA NEDEN?

Bir düğünde idik. Adet olan merasim yapıldıktan sonra gelinle güvey ilk dansı açtılar. Tabiî herkes dikkatli gözlerle yeni çiftin dansını seyrediyordu. Selim Sırrı Tarcan gelinin ikide bir kocasının ayağına bastığını görünce yanındakilere sordu:

— Bayan gelin dans mı bilmiyor, yoksa eski görenek mi damadın ayağına basıyor?. üzere, sözüm üstün olsun diye

YENİ MODA KADIN ŞAPKALARI..

Delikanlı — Ah şu damın saçağına sığınsam!..

Akıl Hocası

Adapazarında K A. K. :

"1. Aklıma koyduğum her şeyi yaptığımdan zarar görüyorum. Ne yapayım?

2. Sorucularınız arasında kaç kişi size dânı aşk ediyor?

3. Etini yesem kemiği, kemiğini yesem eti kalıyor, neden?

4. Mecmuanız n fiyatı arttığına göre maaşınıza ne kadar zam yapıldı?

5. Vasati olarak haftada kaç mektup alıyor, pullarını ne yapıyorsunuz?

6. Evlenmek için, zengin ve güzel değil, faziletli birini nerden bulabilirim?„

CEVAP :

1. Ya aklınıza bir şey koymayın, yahut koyduğunuz şeyi yapmayın!

2. Bana pösteki mi saydıracaksınız? Saçlarım n telince.

3. Etle kemiği beraber yemeyi tecrübe ettiniz mi?

4. Söyliyemem: Yüzüme gülenler çoğalır!.

5. Akıl piyasası haberlere tâbi olduğu için bir yükseliyor, bir alçalıyor; onun için mektupların istatiğini tutmak kabil değil... Pullarına gelince, sayın muhasebecinin elinden kurtulup, bize kısmet olmuyor ki paraya tebdil edelim!

6. Garip şey... Her üçü de bizde mevcut.

★

Kırkağaçta M. D. :

"Çok sevdiğim hocama yıl başında nasıl bir hediye göndereyim ki beni daima hatırlasın?„

CEVAP :

Zahmete, masrafa lüzum yok... Hatırda kalacak bir meziyetiniz varsa, hediyesiz de, hatırasız da daima hatırlanırsınız!

★

İzmirde E. K. :

"Her şeyin para ettiği bu sırada sizinle bir anonim şirket kurup akıl tacirliği yapamaz mıyız?„

CEVAP :

Yüzde yüz bir kazançlı bir işe ortak ararsam akıl hocalığım nerede kalır?..

★

İzmirde T. S. :

"Arkadaşım bana aptal diyor, ben ona budala diyorum.... Hangimiz daha akıllıyız?„

CEVAP :

Aranızda kura çekersiniz. Görünüşe bakılırsa aklınız şansa bağlı.

★

Iğdırda B. H. :

"Zengin çocukları neden akıllı olmuyorlar?„

CEVAP :

Sualinize bakılırsa siz de zengin çocuğu olacaksınız... Meseleyi kendi kendinize hallediniz!

Akıl Hocası

— Karıcığım toplantı var, vallahi partiye gidiyorum...
— Smokinle gidiyorsun... Nasıl parti toplantısı bu?
— Kokteyl parti toplantısı karıcığım!..

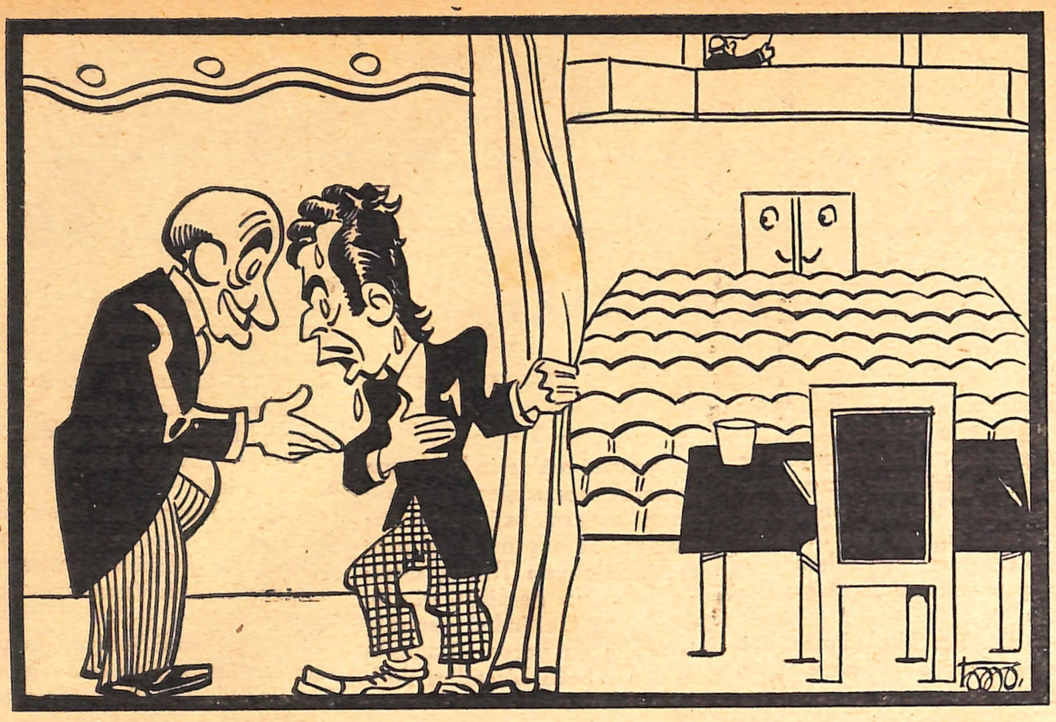

EDEBİ, İLMİİ KONFERANSLAR MEVSİMİ BAŞLADI. — Gazetelerden —

— Yeni edebiyat hakkındaki konferansınızın çok alkışlanacağına eminim bayım...

— Ah! pek heyecanlıyım; büyük bir kalabalığın önünde ilk defa söz söyliyeceğim monşer!.

KUSUR MESELESİ

Yeni evlenmişlerdi. Bay, bayanın biraz fazla eli açık olduğunun farkına vardı. Bir zaman ses çıkmadı ama nihayet dayanamadı. Bir gün bayanın kapıya gelen bir dilenciye bir sahan yemek verdiğini görünce:

— Karıcığım, dedi, bu kadarı da israf!.. Her gelen dilenciye yemek verilir mi? Bir tane, iki tane olsa neyse.. Sen hepsine veriyorsun...

Bayan yarı şaka, yarı ciddî cevap verdi:

— Ne yapayım kocacığım, pişirdiğim yemekleri hiç kusur bulmadan alıp yiyenler bir onlar!..

---

dördü çalmaz mı?!..

Sermet hiç bozuntuya vermedi. Pardösüsünü elbiseliğe asarken canı sıkkın bir halde saate döndü:

— Biliyoruz işte, dedi, saat bir!.. Bunu dört defa tekrar edecek ne var?!..

Çalanala

ÇALAR SAAT

Sermedi tanırsınız... Herkes kendisine "Gece kuşu,, der. Çünkü yıllardanberi bir gün bile onun akşam üstü, vakitlice evine döndüğünü gören olmamıştır. Ancak sabahlayacak yer bulamadığı günler, saat ikide, üçte eve geldiği görülür

Eş, dost kendisine öğüt verdiler:

— Sermet, bu serserilikten vaz geç!.. Artık evlen, sen de bir yuva sahibi ol. Hayatını düzene koy! dediler.

Sermet düşündü, taşındı:

— İyi ama kim bana kızını verir, benimle kim evlenir? dedi. Bir kere adım Gece kuşu çıkmış.

— Canım töbekâr olursun. Sen de herkes gibi akşam olunca evine dönersin... Çok şükür kazancın yolunda, yakışıklı adamsın. Sana kız vermiyecekler de kime verecekler? Bir de bu serserilikten vaz geçersen senden âlâsı bulunmaz.

Sermet yumuşadı:

— Vallahi bilmem ki!..

— Sen razı ol!.. İstediğinden âlâ kız bulmak bizden!.

— Meselâ Abiddin Taşkın'ın kızını bir alabilsem?!..

— Ona razı mısın?

— Razı da söz mü, çıldırırım bile!..

Hayır sahibi arkadaşlar araya girdiler. Zaten bütün aile Sermedi tanırdı. Evine bağlanmak, serserilik etmemek şartile peki dediler.

Nişan, nikâh birbirini kovaladı. Mükellef bir düğün yapıldı. O gece sabaha kadar eğlenildi. Sermet ertesi gün öğleden sonra yataktan kalktı. Evlilik hayatı hoşuna gitmişti. Şöyle biraz sokağa çıkıp bir iki arkadaşı göreyim, dedi, çıktı.

Fakat eve ne zaman döndü biliyor musunuz?.

Sabaha karşı!..

Eski arkadaşlarından birine rastlamış, derede yuvarlanan çöp gibi sabaha kadar oradan oraya dolaşmıştı. Kapıyı genç ve güzel karısı açtı. Sermet utancından onun yüzüne bile bakamıyordu.

— Hoş geldin!

Sermet kısık bir sesle sordu:

— Sen hâlâ uyumadın mı?

— Hayır. Saat kaç?

Gece kuşu, karısının nerede ise güneşin doğacağından haberi yok sandı. Biraz ferahladı. İlk yalanını kıvırmak için kendinde cesaret buldu:

— Daha pek geç değil. Çok çok bir!..

Fakat, aksi şeytan, tam bu sırada duvardaki çalar saat

— Maşallah! dikiş dikmesini öğrendin ha! Artık her şeyi kendin dikersin!

— Ne münasebet!. Sana öğretmek için öğrendim!..

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 16 —

— Hala, hala!.

— Ne sandın, elbette şıllıksın. Seni bu yaşa getirip ev bark sahibi etmiş halanı sen iki paralık et de elin erkeğini üstün tut ha!. Vay rezil kız vay, vay koca delisi, aşifte kılıklı, Sulukule yelpazesi vay!

— Hala, Allahaşkına ağzını kapa!.

— Bu evde ya o, ya ben?! Anladın mı? Hemen şimdi...

— Hala, hala!.

— Halası malası yok, hemen şimdi şu herifi sokağa atacaksın, işte o kadar... Ya sözümü dinlersin, yahut da...

Tahirenin sinirleri üzerinde birdenbire bir kaç tel birden koptu. Hiddetle Muhsin efendinin kolunu tuttu, çekti, kendisinden ayırdı ve onu, taşlıkta boşlukta bıraktı. Bir anaç tavuk gibi, saçları kabarık halasının üzerine yürüdü, boğuk, tiz, hırçın bir sesle:

— Yahut da... Yahut da ne olacakmış bakayım?. Haydi söylesene... Artık eştin de taştın!. Evime karışıp yuvamı berbat et, kocamı sokaklara attır, perişan et, sonra karşıma geçip oh çek ha!. Genç yaşımda beni dul bırakıp da, senin gibi bahçe süpürgeleri misali oradan oraya mı sürükliyeceksin? Yoook, yok hanım, bu evde asıl sana yer yok, hadi bakayım, hadi pılını pırtını topla.. Çabuk, çabuk, defol git buradan...

Sadiye hanım, o yırtık, o şirret, o edepsiz Sadiye hanım birdenbire şaşırmış, küçülmüş, ufalmış, büzülmüş, süt döken kedilere dönmüştü. Kısık bir sesle:

— Bana mı, bunları bana ha!. diyecek oldu.

Tahire ondan daha beter çıktı. Avazı çıktığı kadar:

— Çabuuuuk, çabuk, hemen şimdi, durma, defol bu evden edepsiz karı!. diye haykırdı.

Sadiye hanım, yapacak bir şey kalmadığını anladı:

— Allahtan bul, ne diyeyim başka? diye kekeliyerek odasına girdi.

Tahire, hiddetinden tir tir titriyerek döndü, dermansızlıktan perişan bir halde ortada sallanan Muhsin efendiyi kolundan hırsla tuttu, merdivenleri çıkardı, odasına soktu. Sonra döndü, misafir odasına girip kendisini bir kanapeye attı, sessiz, fakat isterik bir halde ağlamağa başladı.

Aşağıdan, hala hanımın odasından gürültüler aksediyordu. Elinde tek bir bohça ile gelen hala hanım yine bir bohça ile çıktı, sokağa fırlamadan dönüp merdivenlere doğru bağırdı:

— Dilerim Hudadan rahat yüzü görmiyesin, sana ettiklerim gözüne dizine dursun! İşte gidiyorum, bir daha da seni ararsam, evine adım atarsam cehennemlik olayım. Yelloz aşifte, seni!..

Ve kapı hızla vuruldu, kapandı.

— 2 —

Tam altı ay Muhsin efendi yataktan kalkmadı.

Birinci hastalığından sonra uğradığı gönül belâsı, onu yataklara serdi, bitap, perişan bıraktı.

Tahire hanım, ancak altıncı ayından sonra, bütün infialini dışarıya vurdu.

Filvaki Muhsin efendinin aylığını arkadaşları muntazaman getiriyorlardı. Ayrıca çarşıda, pazarda ucuz erzak tedarik ediyor, eve taşıyorlardı. Fakat evindeki bütün rahata rağmen gönlünün rahatsızlığı Tahireyi bedbaht ediyordu. Bazan Muhsin efendiye kızıyor, bazan acıyor, bazan sinirleniyor, bazan ise vurdum duymaz oluyordu.

Bu sabırsızlıklar iki ay daha devam ettikten sonra nihayet Muhsin efendinin yüzüne kan geldi ve doğruldu.

Tahire filvaki kurtulmuştu. kocası sabahları çıkıyor, akşamları geliyordu. Fakat bu yenilik de Tahire hanım üzerinde bir başka tesir yaptı. Asabiliğine bir de vehim karıştı, vehim lüzumsuz kıskançlıklar doğurdu. Vehimle, kıskançlıkla birleşen asabilik Tahire hanımın karakteri üzerinde şayanı dikkat değişiklikler gösterdi. Bazan ağlamak, bazan gülmek, bazan ise yapayalnız kalmak istiyordu. Bir aralık doktorlardan, sonra da dervişlerden bir şeyler ümit etti. Konu komşunun tavsiyelerine dört elle sarıldı, sukutu hayaller, ümitler, vesveseler, neşeler, lâkaydiler ve hassasiyetler içinde çalkandı, durdu.

— 3 —

Erguvani renklerin bahçelere yayılarak morardığı ve gök yüzünde kuşların bağrışarak kaçıştıkları bir akşam, köşe penceresinde oturan Tahire, uzaktan kocasının geldiğini gördü. Sokağın tâ ilerisinde.. yanında bir kadın da vardı. Yanında değil de, belki bir adım ilerisinde, belki dört adım gerisinde... Lâcivert çarşaflı, keklik yürüyüşlü, uzunca boylu bir kadın... Tahire erguvani hava içinde bu kadını ve kocasının halini seçmeğe çalışırken, yüreğinin sıkıldığını, büzüldüğünü, kanının soğuduğunu hissetti. O kadar dikkatle bakıyordu ki, nihayet göz bebekleri yoruldu ve o sırada lâcivert çarşaflı kadın da kayboluverdiği için gözlerini yumdu.

Fakat kadın, sanki kocasile fısır fısır bir şeyler konuşuyordu. Bir şeyler... Ve Muhsin efendi de, belki yine fısır fısır ona cevaplar veriyordu.

Tahire hanım yerinden sıçrıyarak, merdivenlere atıldı ve kapıyı açtı. Kapının arkasında bekledikçe sinirleri geriliyor, asabiyeti artıyor ve sabredemiyordu.

O kadar sabredemedi ki, Muhsin efendi adımını kapının eşiğine atarken uzandı, kolundan tuttu, çekti:

— Mahsus yavaş yürüyorsun değil mi? Ne idi o kadın yanındaki?.

Muhsin efendi elindeki elma dolu kese kâğıdının patlaması ile etrafa yayılan elmalara ve karısına ayrı ayrı birer defa baktı:

— Ne oluyor yahu?

— Sana o kadını soruyorum: Ne konuşuyordunuz öyle fısır fısır?!

— Hangi kadınla canım?

— O yanında yürüyen lâcivertli kadın!.

— Lâcivertli kadın mı? Allah Allah, ne zaman, nerede?

Muhsin efendi, gönlü ve kafası Tahire ile o kadar dolu olarak gelmişti ki, etrafına bile bakmamış, birinci felâketinden sonra gelen bu rahatlığın şarkısı olarak seçtiği:

Kız Tahirem Tahirem

şarkısile hemen her akşam, dalgın ve mest, etrafını görmeden yürür olmuştu. Şimdi karısının lâcivertli kadından bahsedişi karşısında Muhsin efendinin bigâneliği hakikî idi, gerçekti, bu sebepten safiyetle hayret etmesi doğru idi.

Tahire hanım ise bunu bir inkâr saydı, küplere bindi, evvelâ ağzına geleni söyledi, sonra küfre başladı ve nihayet ağlamağa...

Muhsin efendi Sadiye hanımdan boş kalıp, yine eskisi gibi, yemek odası haline getirilen küçük odada. mindere kapanmış olan Tahirenin önüne diz çöktü:

— Tahirem, elmasım, sebebi hayatım, benim senden başka bir kadına şöyle bir bakmam bile ne mümkün.. Sen benim gönlümün sultanısın, her zaman, her yerde gönlümdesin! Nem varsa sensin, hâşâ, sen bana can veriyorsun, böyle iken ben nasıl olur da bir başka kadına bakarım, nasıl olur da senden gayrı gül koklarım.

Tahire hanım uzandığı yerden silkinerek fırladı:

— Ya, bak gül koklamasını da biliyorsun! diye bağırdı.

Muhsin efendi, kabahat işlemiş çocuklar gibi korktu, kekeledi:

— Şey, vallahi onu ben bilmiyordum, dairedeki arkadaşlar konuşuyorlardı da... Gül üstüne gül koklamam, dedi idi de birisi...

— Ah ah, erkek değil misin, sen de yaparsın, sen de yaparsın!.

— Aman Tahire, ayağının türabı olayım, ağzını seveyim, böyle söyleme, yüreğime inecek, sana nasıl yaparım, ben öyle şey bilmemki, bilememki zaten...

Tahire gayri ihtiyarî ayağa kalkarak hiç bir şey söylemeden odadan fırladı, Muhsin efendi de koşarak arkasından gelmek isteyince Tahire titizlendi:

— Gelme, gelme, üstüme düşme... Daha fena olurum. Beni yalnız bırak.

Bu arzu Tahirenin içinden gelmişti: Yalnız kalmak... Yalnız kalınca biraz rahat ediyordu. Netekim yukarı kata fırlayıp yatak odasına çekilince sükûnetle pencere önündeki mindere oturdu:

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.
Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

ANKARA MEKTUBU

— 2 nci sayfadan devam —

Ziya bir kelime ile cevap verdi:

— Keklik...

★

MİSAFİRLİKTEYİZ YAHU!

İstanbuldan bazı kariler yine soruyorlar; neden "Ankara mektubu,, nda hep İstanbuldan bahsediliyor, diyorlar. Bu tabiidir, çünkü Ankara mektupçusu şimdilik İstanbulda oturuyor. Doğrusu bunu İstanbullu hemşerilerimizin misafirperverliğine yakıştıramadım. Köylerinde bir müddet oturmayı bana yoksa çok mu gördüler? Onlardan şu zamanda aş istediğim de yok çorba da... Ne olur, biraz daha müsaade etsinler.

Zaparta

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Kadınlar Albümü

Gazetemizin karikatüristi sanatkâr arkadaşımız Ramiz Gökçe yaptığı kadın resim ve karikatürlerinden müteekkil yeni ve fevkalâde nefis bir albüm neşretmiştir.

Dört renkli gayet güzel bir kapak içinde toplanmış olan resimler, kadın zarafet ve güzelliğinin nümuneleri ve kadın kaprislerine ait nüktelerle dolu olarak satışa çıkmıştır. Okuyucularımıza itina ile basılmış bu güzel eseri tavsiye ederiz. Fiyatı 150 kuruştur.

ZEKİ CAN ÇİL İLÂCI

Çil, leke ve ergenlik denilen yüzdeki sivilceleri tedavi ve izale eder

ECZANELERDEN ISRARLA İSTEYİNİZ.

HUSUSİ HAYATLARINDA
HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kırallarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

16 MİLLİ HİKÂYE

Tatil günlerinde bütün Çocukların okunması icap eden en faydalı eserdir.

★

YEDİGÜN NEŞRİYATI — 150 kuruş

A. Cabir Vada
BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

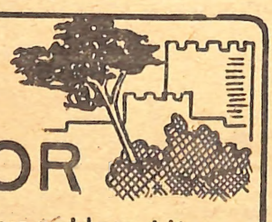

Boğaziçini sevenlerin okuyacakları kitap

YEDİGUN NEŞRİYATI — 125 kuruş

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...
"Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizis ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evvel cild gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve cild hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıklaştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler SİZİ cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi takdirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak letafetinizi arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

Sahibi, U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

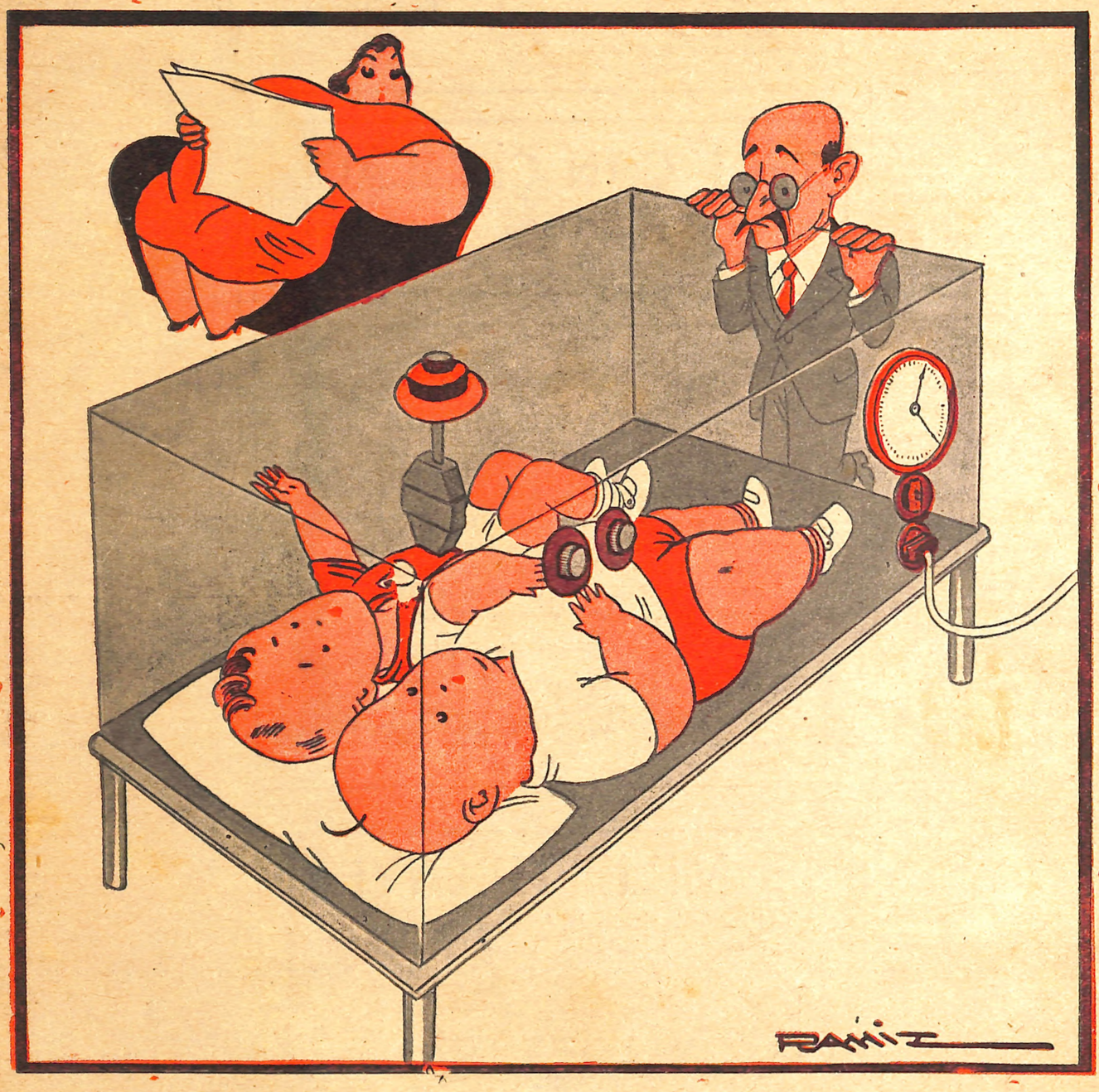

Kocası — Hanım, koş koş çocuklar maşallah bir boy attılar ki görme...
Tombul teyze — Sen karşılarından çekil de akıllarına gelip "oyuncak bebek isteriz!„ diye tutturmasınlar!

POSTASI

Karacasuda P.T.T. müvezzii Zeynel Çakar:

S. — Tombul teyzenin kocası niçin gözlük takıyor?

C. — Miyoptur. Kalabalıkta karıcığını başkalarile karıştırmaktan korktuğu için!

Şişlide N. A. Z.:

S. — Tombul teyze iki yüz kilo ağırlığında mıdır, yoksa iki dirhem bir çekirdek midir?

C. — Resmini kesip teraziye koyun.. Hangisinin doğru olduğu anlaşılır!

Haydarpaşa lisesi talebelerinden O. Ü.:

S. — Tombul teyzenin kocası ne iş yapar?

C. — Miras yedidir. Kaynanasından kalan dağ gibi serveti yemeğe çalışıyor!